

Högmässa 6:te söndagen efter Trefaldighet den 3 juli 2016
S:t Sigfrids kyrka kl. 11⁰⁰

Skriftermål

Nåd och frid åt er i allt rikare mått genom kunskap om Gud och Jesus, vår Herre. Ty allt, som leder till liv och gudsfuktan, har Hans gudomliga makt skänkt oss genom kunskapen om Honom, som i Sin härlighet och kraft har kallat oss. **Amen**

Innan vi fortsätter vår gudstjänst, vill jag särskilt välkomna biskop electus f Hans Jönsson från Lettland, som gästar oss med familj.

Oremus:

Rena o Gud våra hjärtan och samveten, så att Din Son, när Han kommer till oss, finne i oss en beredd boning. **Amen.**

Vi läser i Jak. 2:10: **Om någon håller hela lagen i övrigt, men felar i ett, så är han skyldig till allt.** Ja, inte är detta talat om den juridiska lagen, som avfattas i paragrafer och tillämpas vid våra domstolar. Ty den kan döma den anklagade på en punkt och frikänna henne i alla andra. Den har också olika straffpåföljder, vissa brott straffas hårdare än andra. Den, som felat mot den borgerliga lagen i ett fall, är inte skyldig till allt. Inte heller kan vi säga, att apostelns ord gäller samvetets lag. Visserligen går samvetets fordran på renhet i hjärta och leverne mycket djupare än den borgerliga lagen. Samvetet kan ogilla ett hos oss, men gilla annat. Av sig själv säger samvetet inte: Ack, människa, du är skyldig till allt. Vi vet dock, vilken lag, som är så känslig, att en enda kränkning drager med sig den fullständiga förkastelsen: Kristi lag. Hans lag innehåller så att säga bara ett bud: Bliv sådan Jag är, bliv Mig lik, bliv fullkomlig! Den lagen håller man i allt eller också är man skyldig i allt. Ty antingen är man såsom Herren, eller så är man det inte. Kristi lag delar inte på människan och hennes lydnad. Den kräver allt. Den kräver inte mycket eller lite av hennes tid eller av hennes ansträngning eller egendom eller av hennes själ. Den kräver hela människan ända till det, som utgör hennes yttersta skärv: hjärtat.

I dagens psalm, Davids 28:de, läser vi bl.a. följande: **Till Dig, Herre, ropar jag. Min klippa, var inte stum! Svara mig inte med tystnad.** När vi nu skall bereda oss till möte med Levande Gud, kan vi trösterikt ta till oss, att Han vill, att vi vänder oss till Honom med alla våra önsknings. Det är också ett sätt att visa, att vi gett Herren vårt hjärta. Det innebär ju, att vi helt förtröstar på Honom. Ibland kan det kännas, som om Gud vore stum. Det är tungt. Vårt kristna liv går dock ibland i ökenstråk. David upplevde emellertid till slut, att Gud hör bön. Han avslutar denna psalm: **Lovad vare Herren, ty Han har hört min bön. Herren är min styrka, min sköld, på Honom förtröstar jag. Jag fick hjälp och mitt hjärta jublar, hela min varelse tackar Honom. Herren är Sitt folks styrka, Sin smordes tillflykt och räddning. Rädda Ditt folk och välsigna Din egendom. Var deras Herde, bär dem för evigt.**

Denna dag har som överskrift: Efterföljelse, tidigare Kärlekens lag. Vi måste överlämna oss helt i Jesu frälsarehänder och ge Honom vårt hjärta. Annars kan vi inte följa Honom efter och leva efter Kärlekens lag. Vi bekänner då idag särskilt,

att vi inte alltid lever kärleksfullt,

att vi så gärna vill gradera synden,

att vi därför så gärna ser oss själva som så mycket bättre än andra.

Ja, Herren är i Sitt heliga tempel, Hans tron är i himmelen. Han är ock när dem, som har en ödmjuk och förkrossad ande. Han hör de botfärdigas suckar och vänder Sig till deras bön.

Låt oss därför med förtröstan gå fram till Hans nådetron och bekänna vår synd och skuld så sägande:

Predikan text: Matt. 16: 24 - 27

In nomine ...

Gudstjänstfirande församling!

Också i dag talar vi om att följa Jesus. Senast var det lärjungaskapet och dess krav på vittnande i apostlarnas efterföljd. Nu är det fråga om mig själv, hur jag skall följa Jesus. Uttrycket *att följa Jesus* är detsamma som att vara Hans lärjunge. Det härstammar från förhållandet mellan mästare och elever. Mästaren vandrar i spetsen av lärjungaskaran, som följer honom, vart han än går. *Följa* får här en djupare mening, och vi får begreppet *efterföljd*. Det är alltså, att förneka sig själv och ta sitt kors på sig. Sedan följer i texten en utläggning och därefter ställs allt under domens och evighetens synvinkel. Att ta sitt kors på sig och följa Jesus handlar om livet, både det timliga och det eviga. Det gäller alltså något mer än självdisciplin och villigt bära de bördor livet lägger på en. Man skall förneka sig själv. Det grekiska ordet betyder också förkasta, icke vilja veta av. Det är en radikal innebörd. Vi läser i Apg. 7:35: **Denne Mose som de hade avvisat**. Här förstår vi innebörden i ordet: De vägrade honom lydnad, vände honom ryggen, brydde sig inte om honom. Det blir litet av imitatio Christi. Jesus förnekade Sitt eget jordiska liv och följde Faderns vilja. Vi skall vända vårt gamla jag ryggen, kasta bort all hänsyn till den egna personen och omsorgen för egen säkerhet och framgång. Vi möter detsamma i Luk 14:26: **Om någon kommer till Mig utan att hata ... och därtill sitt eget liv, kan han inte vara Min lärjunge**.

Några tankar kring begreppet Kors: Kristi kors är den ljuvaste börda, som jag kan bära; det är samma börda som vingarna för fågeln eller seglen för skeppet för att föra mig in i den evigt trygga hamnen. - A. Vinet skriver: Kristus har icke kommit för att befria oss från lidandet och döden utan för att lära oss lida och dö. Tomas a Kemis säger: Över och under dig, utom och i dig, vart än du vänder dig, överallt skall du finna kors; och överallt måste du ha tålamod, om du vill äga den eviga kronan. Bär du korset gärna, så skall det bära dig; bär du det ogärna, så förökar du din börda och måste likväl bära det.

Ta sitt kors och följ Mig. Här bör vi betänka, att vi inte kan kalla allt lidande i världen för kors. Icketroendes lidande är inte ett kors. Inte heller troendes lidanden, som beror på vad de själva ställt till med i obetänksamhet eller olydnad mot Herren. Men det är ett kors, då en kristen lider för sin Frälsares skull. Det är icke alltid lätt att vandra på den smala vägen och vara uttagna ur världen.

Vi skall i det här sammanhanget försöka sätta oss in i de första lärjungarnas situation. De levde i folkgemenskapen, Guds eget folk. Där var de inlemmade i vardag och gudstjänstliv. Att vända ryggen till allt detta, som säkrade och tryggade existensen, och grunda allt på Jesu ord blev en omvälvande händelse. Ingen yttre trygghet längre, då man lämnat den gamla folkgemenskapen. Den Helige Paulus beskriver detta tydligt i Fil. 3:4 ff. Innan han räknar upp allt, som gjorde, att han kan säga: **Ja, om någon tror, att han kan förlita sig på något yttre, så kan jag det ännu mer.** Han fortsätter sedan i v. 7: **Men allt sådant, som var en vinst för mig, har jag för Kristi skull kommit att räkna som en ren förlust.** ⁸**Ja, jag räknar faktiskt allt som en förlust jämfört med det, som är långt mera värt, kunskapen om min Herre Kristus Jesus ... det andra ... Jag kastar det på sophögen för att vinna Kristus ⁹och få leva i Honom.**

Detta är alltså innebörden för urkyrkans medlemmar: ge avkall på alla säkerheter och tryggheten i det gamla livet och sätta allt på ett kort: Jesu ord. Att ta sitt kors är ett uttryck, som betyder detsamma med betoning av följderna: förkastelse från samhällets sida, smälek, isolering, ensamhet. En kommentar säger, att livet blir för lärjungen som en dödsdömds vandring till avrättningsplatsen, genom en fientlig folkmassa. 1 Kor. 4:9: **som dödsdömda; vi står på arenan inför hela världen, inför både änglar och människor.** För de första kristna var det ett vågspel att bli kristen. Här skall vi kanske påminna oss, att kristendomen är den mest förföljda religionen i nutid med massor av martyrer. Just nu är väl vi kristna här hemma inte så utsatta, men även i vårt land spirar hat och ovilja mot kristen tro. Är det många därför, som många kristna förenklar budskapet, så det kan passa alla? Rensar bort det, som är till anstöt. *Alla religioner är lika bra. Ordet sanning får betyda åsikt; min sanning är lika god som din.* Ja, allt detta leder till evigt fördärv! I texten möts vi av orden rädda sitt liv, mista sitt liv. Här finns ingen plats för kompromisser, det gäller att välja. Vad betyder då världsliga ting, som vi måste lämna i döden? Allt måste offras för Jesu skull, för inställningen till Honom avgör livets vinst eller förlust. Den dubbla utgången är förfärlig för dem, som går förlorade! Vårt agerande är viktigt. Vi sjunger i en psalm (*SMF:s gamla 655*): **Rädda de döende, Lyft dem, som sjunka, Ryck dem med ömhet ur synder och nöd! Gråt med de gråtande, Stöd dem, som stappla, För dem till Jesus, Som frälsar ur död! Rädda de döende, Lyft dem, som sjunka! Jesus är Frälsaren även för dem. – Rädda de döende, Herren det bjuder, Kraften därtill du av Honom skall få; Drag dem med vänlighet Åter till Herden, Säg dem, att Jesus dem älskar också! Rädda de döende, Lyft dem, som sjunka! Jesus är Frälsaren även för dem.**

Till sist kommer Jesus tillbaka för att ge lön. Ps. 62:13: **Du lönar var och en efter vad han har gjort.** Så står vi plötsligt där och hör om gärningar. Tro utan gärningar är död. Vi gör dem, därför att Gud vill det och vår nästa behöver dem. I övrigt har vi ju lärt oss, att gärningar gagnar till intet. Nog börjar man fundera i alla fall. Jag vet, att det finns dem, som menar att gärningarna har betydelse för dem, som inte tror. Tänk på domstolsscenen med

fåren och getten. Här är man dock ute på mycket, mycket svag is. Man funderar i alla fall. Lyckligtvis så är det vår älskade Herre, som dömer. Vi minns Lasse Lucidors psalm, säkert diktad som en tröst, då vi nu känner till hans vilda leverne:

Döden gör mig icke häpen, Ändock han är faselig
Ty han är av Kristus dräpen Och kan icke skada mig.
Domen fruktar jag väl stort, Efter jag har illa gjort,
Men den trösten jag ej glömmer, Att min Broder Jesus dömer.

Jesu blod min skuld avplanar, Jesus haver allt försont,
Jesus allt gott för mig manar, Att jag varder nådigt skont.
Jag en säker tillflykt får I Hans helga, djupa sår.
Jesus hjälper utur nöden, Uti livet och i döden.

Amen.

Bön efter predikan:

Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med Sitt Ord tröstar, lär, förmanar och varnar oss. Hans Helige Ande stadfäste Ordet i våra hjärtan, att vi icke må varda glömske hörare, utan dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålmod intill änden och så varda salige, genom Jesus Kristus, vår Herre.

Amen

Pålysningar:

Kollekten förra söndagen till Alsike kloster inbragte och kollekten i onsdags på Petri och Pauli dag till koinonian Vilket härmed tacksamt erkännes. Dagens kollekt tillfaller också den vår koinonia för våra olika utgifter. Just nu håller vi på att få våra textilier tvättade och omskotta, vilket inte gjorts på många år. En riklig kollekt är därför välkommen. Nästa söndag predikar biskop Göran. Som postludium spelas

Välönskan över församlingen:

Gud, som förmår göra mer, ja, långt mer än allt vad vi ber eller tänker, efter den kraft, som är verksam i oss, Honom tillhör äran i församlingen och i Kristus Jesus, alla slakten igenom, i evigheternas evighet! **Amen.**

Trosbekännelsen

Psalmer:

576:- *Hjälp mig, Jesu, troget vandra på den väg Du anbefallt*
583:- *Pärlor sköna, ängder gröna, skatter många jorden bär*
399: 1 *Vi bär så många med oss i bön, när vi går fram*

- 399: 2 – 3 *Vi tänker på de många, som känner andras dom, på dem, som vi har svikit*
- 200: 1 – 3 *I denna ljuva sommartid, Gå ut min själ och gläd dig vid Den store Gudens gåvor.*
- 44:- *O giv mig tusen tungors ljud Att prisa Jesu nåd!*